

Václav Báča je ve funkci rektora Vysoké školy polytechnické v Jihlavě něco málo přes rok. Za tu dobu se mu ale už podařilo uskutečnit mnoho plánů. Poznamenává k nim:

Nechceme produkovat čekatele na úřadu práce. Obory mají být zaměřeny prakticky

IVANA HOLZBAUEROVÁ

Jihlava – Václav Báča vystudoval na 3. lékařské fakultě Univerzity Karlovy v Praze všeobecné lékařství s preventivním zaměřením. Poté zde vědecky a pedagogicky působil na Ústavu anatomie. Od roku 2011 působí na Vysoké škole polytechnické Jihlava (VŠPJ) jako docent na Katedře zdravotnických studií. V červnu roku 2014 byl zvolen rektorem VŠPJ. Na půdu jediné vysoké školy na Vysočině přinesl velké plány. Zeptali jsme se ho, co se mu dle jeho názoru za rok a půl ve funkci rektora povedlo a co nového se za tu dobu naučil.

Do funkce rektora jste nastupoval s cílem rozšířit nabídku technických, a také magisterských oborů na škole. Příští školní rok otevřete nový technický obor Aplikovaná technika pro průmyslovou praxi a magisterský obor Komunitní péče v porodní asistenci. Dá se tedy říci, že se vám váš záměr zdařil?

Ano, ale není to o tom, více, více. Je nutné spíše restrukturalizovat složení našich studentů než otvírat nové obory, protože základna, tedy počet uchazečů o vysokoškolské studium, je limitována a vyčerpána. Tím myslím, že nabídka vysokoškolských oborů v České republice je tak vysoká, že studenti opouštějí střední školy si mohou vybírat.

Co si lze představit pod pojmem restrukturalizace?

Chceme zatraaktivnit naše akreditované obory. To znamená otevřít obory, které odpovídají přímo na regionální poptávku na trhu práce a jasné zapadají i do konceptu školy. Takovým je právě Aplikovaná technika pro průmyslovou praxi, ale i Komunitní péče v porodní asistenci.

Aplikovaná technika pro průmyslovou praxi vznikla na poputky místních firem, je to tak?

Ano, ale otevření tohoto oboru jsme konzultovali i se Státní správou a samosprávou i Hospodářskou komorou České republiky, abychom zjistili, jaká by byla poptávka po absolventech oboru.

Můžete přiblížit, jak bude studium vypadat?

Bude orientované především prakticky. Studenti budou muset na konci studia absolvovat čtrnáctidenní praxi ve firmě. Spolupracovat s firmami budou ale i v průběhu celého studia, kdy budou pracovat na různých projektech. Důraz klademe na práci v týmu a projektový management.

A co Komunitní péče v porodní asistenci? Myslíte si, že bude na trhu práce poptávka po magisterských vzdělaných porodních asistentech?

Ano. Narůstá počet rodiček, které chtějí rodit doma a zachovat tak přirozené prostředí. Mezi obyvateli České republiky je také čím dál více cizinců. Jejich představy o porodu se mohou lišit od českých. Proto je třeba, aby intervence přicházela už v terénu a nebyla vázána pouze na nemocnice a zdravotnická zařízení. Takže i tento obor míří skutečně do praxe. Nechceme produkovat čekatele na úřadu práce.

Uvažujete ještě o dalších nových oborech?

V souladu se strategií nabídnout našim studentům vzdělání magisterského stupně usilujeme o získání akreditace na magisterské studium v cestovním ruchu. Ve výuce tohoto oboru má polytechnika hlubokou a dlouhou tradici a naši absolventi poptávají i možnost získání magisterského studia. O dalším magisterském programu uvažujeme i ve zdravotnických oborech. Rád bych, aby vznikl obor zaměřený zejména na kvalitu zdravotnictví.

Co si pod tím lze představit?

Kvalita ve zdravotnictví je velmi složité téma, nicméně kvalitativně v této oblasti je na rozdíl od potravinového či strojínského průmyslu málo. Existují doporučení, ale neexistuje pozice, na které by člověk s danou kvalifikací dbal na jejich dodržování a kvalitu ve zdravotnictví.

A co navazující studium pro technické obory?

Výhledově zvažujeme i inženýrské studium v technických oborech, ale to je zatím hudba daleké budoucnosti. Je pro nás důležité, že se nám podařilo prolomit bakalářský strop této školy. Skutečně to není věc, která jde udělat lusknutím prstů, stejně jako nebylo lehké otevřít nový technický obor.

Co vám přineslo, že jste se stal rektorem vysoké školy?

Určitě velkou míru zkušenosti s něčím, s čím jsem se ještě nesetkal. Tím myslím především velkou odpovědnost za svá rozhodnutí. Přenášení odpovědnosti na podřízené není totiž tak lehká věc, jak jsem se domníval. Je to pro mě velká zkušenost s řízením a managementem a určitě zkušenost, která mě velmi obohatila.

Jak zatím hodnotíte svou práci?

Mám z toho dobrý pocit, protože mnoho mých plánů, se kterými jsem do voleb šel, se podařilo uskutečnit. Bylo mi už i naznačeno, ať trochu brzdím, protože jinak nebudu mít co plnit další tři roky.

Kdo vám to řekl?

To si nechám pro sebe. (smích)

Takže zpomalujete?

Ne, to ne. To ani nemám v úmyslu. Ale nastoupil jsem s cílem udělat magistra a technický obor do čtyř let, a to už se podařilo teď.

Kromě nových oborů, jaké jsou vaše další záměry?

Například zlepšit vnitřní hodnocení na fakultě, tedy zahrnout lidi do rozhodování o dění na této škole. Motivovat je k větší soudržnosti s touto akademickou obcí, aby dělali pro školu více, a byli díky tomu i lépe hodnoceni.

Ted myslíte vyučující?

Všechny. Vyučující, studenti, ale i technické pracovníky. Ti všichni patří mezi akademickou obec, která by měla být zlatem školy. Tady ale příliš nefunguje jako komunita. Východou této školy je, že je regionální, je to ale i minus v tom, že lidé sem přijíždí a zase odjíždí a málo se tu zdržují. Omezuje to interakci mezi nimi, což je způsobeno i tím, že na bakalářském stupni je výuka jen tříletá,

REKTOR. Václav Báča by měl zůstat rektorem polytechniky, jediné státní vysoké školy na Vysočině, do července 2018. Foto: Deník/Ivana Holzbauerová

nikoliv pětiletá či šestiletá, jako je tomu jinde.

Jak chcete akademickou obec více stmelit?

Děláme různé akce. Patří mezi ně například i ples školy, společné Vánoce a podobné akce, aby se kolektiv stmelil. Některé akce pořádají i samotní studenti. Byl bych rád, aby tu vznikl i nějaký studentský spolek, který bude sám vykonávat pod-

půrnou funkci stmelování a bude i zvyšovat povědomí o naší škole a jejích studentech. Máme tu zhruba přes dva tisíce dvě stě studentů, to je určitě komunita, která je schopna ovlivnit veřejný prostor.

Jakým způsobem například?

Třeba pořádáním různých happeningů či akcí. Studenty zapojujeme i do charitativních akcí a tak dále.

Mluvil jste se studenty o vzniku nějakého takového spolku?

Ano. Debatujeme o tom už rok. Byl bych rád, kdyby se studenti sami aktivně zapojovali a sami si organizovali různé aktivity. Mělo by to být sdružení studentů podporujících školu na poli marketingovém i akademickém. Aby se prostě studenti nescházeli pouze jednou či dvakrát v roce. Komunikujeme i s absolventy, kteří se mo-

hou také zapojit a vytvořit studentskou komunitu.

Jedním z vašich dalších cílů bylo i upotřebit areál bývalé nemocnice ve Fritзовé ulici, který patří škole. Co tam chystáte?

Areál se stal trochu ožehavým tématem. Získali jsme ho v roce 2009 pro rozvoj této školy. Od té doby ho bohužel vedení polytechniky žádným způsobem nerozvíjelo. Staralo se o zabezpečení, které ale také nefungovalo. Budovy chátraly a staly se nebezpečné zdraví a životu. Scházely se tam různé komunity, řecké mimo spektrum slušné společnosti, a všechno tohle vedlo k tomu, že to byl hazard pro ně i pro školu samotnou, protože kdyby se tam něco stalo, je to na naší odpovědnost.

Co jste tedy s areálem udělali?

Zburali jsme chátrající budovu a teď hledáme zdroje financování, abychom mohli rozvoj školy tímto směrem upravit. Doufáme, že se nám podaří využít i nějakých strukturálních fondů.

A co na místě bývalé nemocnice chcete vybudovat?

Chtěli bychom tam nové výzkumné laboratoře i studentské zázemí. Mělo by to být takové vědecko-spoločensko-kulturní centrum této školy.

Co si pod tím společenské centrum lze představit?

Nemáme koleje, sál, klub pro studenty, kde by se mohli scházet a diskutovat spolu, sportoviště a podobně. Měl by to být prostor, který by podporoval i společenské citění. Chybí nám toho skutečně moc. Jsme vázáni na jednu budovu. Máme sice pronajaté koleje, ale ty mají velké limity. Rád bych proto, aby zde vzniklo komunitní centrum, kde by se potkávala akademická obec společně, ale i s veřejností.

S veřejností?

V areálu je i park. Je to moc příjemné místo, a tak si myslím, že tam maminky s dětmi půjdou raději než někam do vyloučených lokalit. Akademická půda zajišťuje určitě bezpečí, a tím spíše by tento prostor mohl sloužit k interakci akademické obce s veřejností. Neměl by být uzavřený či oplotený, ale otevřený.

Máte už nějaký projekt na nový areál?

Byl vypracovaný v roce 2010. Počítá ale i s přemístěním krajské knihovny a dalšími věcmi, které mohou být už překonané...

Co budova VŠPJ v Tolstého ulici. Plánujete i tam nějaké další změny?

Pres léto jsme udělali novou střechu a průběžně se rekonstruuji i posluchárny. To, co je na této škole ostudné, jsou vnitřní fasády, které máme v plánu zrekonstruovat. Poté chceme postavit novou posluchárnu a zrekonstruovat křídlo k ní přiléhající.

Kdy se stavbou nové posluchárny začnete?

Zatím se pracuje na projektové dokumentaci. Jedná se o investici v hodnotě sto třiceti milionů korun, což na sebe váže jistě omezení ve výběrovém řízení a tak dále. Mám tři děti, takže si nechci koledovat o žádný průvih (smích).